

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 17 JANUARI 2013

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk
aanstelling deskundige
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

in de zaak:

1. **LANDSBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN**, met zetel te
1031 BRUSSEL, Haachtsesteenweg, 579 bus 40, appellant,
vertegenwoordigd door mr. VANDECASTEELE A. loco mr. VYVERMAN
Steve, advocaat te 1853 STROMBEEK-BEVER, Luitberg 25 Bus 8,

tegen:

1. **V** **P**
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. NIEUWDORP N.
loco mr. VAN HAELEWEYCK Michel-Joseph, advocaat te 1730 ASSE,
Arsenaalstraat 1.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 23-09-2011 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 28e kamer (A.R. 09/9046/A en 09/15604/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 31 oktober 2011,

- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 6 december 2012 door advocaat-generaal ANDRE,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 22 november 2012, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer V , geboren op 10 november 1987, werd op 20 april 2008 arbeidsongeschikt erkend door de adviserende geneesheer van de Landsbond der Liberale Mutualiteiten. Deze erkenning gebeurde naar aanleiding van zijn opname in het psychiatrisch ziekenhuis Sint Alexius te Grimbergen.

De heer V kampte blijkbaar al sinds zijn 13e jaar met een chronische alcohol en cannabis problematiek. Hij heeft zijn studies stopgezet op 23 maart 2006 en volgde van 11 september 2006 tot 2 februari 2007 een opleiding als polyvalent groenarbeider bij de VDAB. Op 16 februari 2007 werd hij in dienst genomen van de gemeente Wemmel bij de groendienst. Na herhaalde ziekteperiodes vanaf 7 september 2007 werd op 27 februari 2010 een einde gesteld aan zijn tewerkstelling.

2.

Bij beslissing van 6 april 2009 stelde de adviserende geneesheer van de Landsbond der Liberale Mutualiteiten een einde aan de erkenning van de arbeidsongeschiktheid vanaf 13 april 2009. De adviserende geneesheer was van oordeel dat er bij de heer V sprake was van een voorafbestaande ziekte-toestand bij het intreden op de arbeidsmarkt, zodanig dat hij niet aan het criterium voor de erkenning in ziekteverzekering, opgenomen in artikel 100, § 1, van de gecoördineerde wetten op de ziekteverzekering van 14 juli 1994, voldeed.

Na een nieuwe aangifte van arbeidsongeschiktheid, nam de adviserend geneesheer op 1 september 2009 een nieuwe beslissing waarbij de erkenning van arbeidsongeschiktheid geweigerd werd.

3.

Bij verzoekschrift van 19 juni 2009 heeft de heer V beroep aangetekend voor de arbeidsrechtbank te Brussel tegen de beslissing van 13 april 2009. Bij verzoekschrift van 28 oktober 2009 stelde hij beroep in tegen de beslissing van 10 september 2009.

Bij vonnis van 23 september 2011, ter kennis gebracht van de Landsbond der Liberale Mutualiteiten op 5 oktober 2011, heeft de arbeidsrechtbank te Brussel, na beide vorderingen samengevoegd te hebben, de vorderingen van de heer V ontvankelijk en gegrond verklaard. De arbeidsrechtbank zegde voor recht

dat de heer V vanaf 13 april 2009 als arbeidsongeschikt erkend diende te worden in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994.

4.

Bij verzoekschrift van 31 oktober 2011 heeft de Landsbond der Liberale Mutualiteiten hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

De Landsbond der Liberale Mutualiteiten is van oordeel dat de eerste rechter onvoldoende rekening heeft gehouden met de bevindingen van de adviserend geneesheer. Volgens de Landsbond is de heer V, ingevolge een trauma dat hij had opgelopen op vierjarige leeftijd en door zijn alcohol en cannabisgebruik op zeer jonge leeftijd, in feite nooit bekwaam geweest om een stabiele activiteit uit te oefenen op de arbeidsmarkt. Zulks wordt volgens de Landsbond bewezen door de veelvuldige hospitalisatieperiodes sinds het jaar 2006. De Landsbond der Liberale Mutualiteiten erkent dat de heer V inderdaad beperkt gewerkt heeft, maar dit zou geen tewerkstelling geweest zijn op de algemene arbeidsmarkt maar in een beschermde omgeving, waar hij zich alleen kon handhaven omdat veel door de vingers gezien werd.

Volgens de Landsbond der Liberale Mutualiteiten dient een deskundige aangesteld te worden teneinde zijn advies te geven over het al dan niet bestaan van een voorafbestaande toestand en desgevallend over de periodes van arbeidsongeschiktheid.

De heer V vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis en verwijst naar de motieven van dit vonnis. Hij benadrukt dat zijn geschiktheid voor de algemene arbeidsmarkt voldoende blijkt uit zijn beroepsopleiding door de VDAB gedurende meer dan vijf maanden, gevolgd door een ononderbroken tewerkstelling bij de gemeente Wemmel gedurende zes maanden. De heer V betwist dat hij op vierjarige leeftijd een trauma heeft opgelopen, dat thans nog repercussies zou hebben op zijn arbeidsgeschiktheid.

2.

Overeenkomstig artikel 100, § 1, al.1, van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de

beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig al.2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

Uit art. 100, §1, al.1, blijkt dat om arbeidsongeschikt erkend te worden in de zin van de voormelde bepaling, aan drie voorwaarden moet voldaan worden: (1) de betrokkene moet alle werkzaamheid stopgezet hebben (2) hij dient een vermindering van zijn vermogen tot verdienen ondergaan te hebben tot 1/3° of minder dan 1/3° (3) deze vermindering dient het rechtstreeks gevolg te zijn van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen.

Geen betwisting bestaat over het feit dat de heer V zijn werkzaamheid heeft stopgezet en dat hij letsels vertoont die zijn verdienvermogen, althans voor bepaalde periodes, aantasten in de zin van de wet. De vraag is alleen of deze aantasting van het verdienvermogen "*het directe gevolg is van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen*".

De laatst geciteerde zin werd in de wet van 9 augustus 1963 op de ziekte- en invaliditeitsverzekering (thans de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994) ingelast door het volmachtbesluit nr. 22 van 23 maart 1982. Zoals uiteengezet in de studie van L. VERBRUGGEN, adviseur bij het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering (Overzicht van rechtspraak in verband met de vooraf bestaande toestand - artikel 100, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, Informatieblad RIZIV 1998, p.557) gebeurde deze aanpassing n.a.v. van een cassatiearrest van 26 maart 1979 (Arr.Cass.1978-1979, p.875) waarin overwogen werd dat de tekst van artikel 56 van de wet van 9 augustus 1963, zoals die toen bestond, geen onderscheid maakte naargelang van de oorzaak van de bedoelde letsels of functionele stoornissen, noch naargelang de vorige gezondheidstoestand.

In het verslag aan de Koning, dat het Koninklijk Besluit van 23 maart 1982 voorafgaat, wordt aangegeven dat de voorgestelde wijziging beoogt een einde te stellen aan de bestaande anomalie waardoor sommige rechthebbenden, wiens vermogen tot verdienen al in belangrijke mate verminderd was bij de aanvang van hun tewerkstelling en wiens arbeidsonderbreking niet het gevolg is van het verslechteren van een gezondheidstoestand, ingevolge een letterlijke interpretatie van artikel 56 als arbeidsongeschikt erkend konden worden.

In de geciteerde studie van L. VERBRUGGEN uit 1998 worden een aantal situaties opgesomd waarbij toepassing gemaakt werd van deze nieuwe bepaling. Verwezer wordt naar de situatie van verzekerden met een aangeboren aandoening, die nooit een beroepsactiviteit hebben uitgeoefend, naar de verzekerden die slechts hebben gewerkt in een beschermde omgeving en naar verzekerden wiens gebrekkige gezondheidstoestand reeds bestond op het ogenblik van hun 'statuutwijziging' (bedoeld wordt de overgang van het stelsel van zelfstandigen naar dat van de werknemer).

Uit de tekst van de wet vloeit volgens het hof alleen voort dat bij de erkenning van de staat van arbeidsongeschiktheid dient onderzocht te worden of er sprake is van een onderbreking van de arbeid als onmiddellijk gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen, waardoor een bestaande arbeidsgeschiktheid verloren gaat. Een erkenning in ziekteverzekering kan bovendien steunen op een verergering van een vroegere toestand, die daarvoor nog niet leidde tot een vermindering van het verdienvermogen tot minder dan 1/3^e. De arbeidsongeschiktheid dient in dat geval beoordeeld te worden aan de hand van het geheel van zijn medische situatie en niet enkel in functie van de verergering van die situatie (cfr. Cass. 1.10.1990, *J.T.T.* 1990, 465). M.a.w. zelfs indien de heer V in de jaren voor zijn intrede in de ziekteverzekering reeds voor bvb. 50% arbeidsongeschikt was, belet zulks niet dat hij ingevolge een verergering van die toestand erkend kon worden in de ziekteverzekering.

4.

Zoals door de eerste rechter terecht geoordeeld werd is op basis van de stukken niet bewezen dat de heer V op vierjarige leeftijd door een bijna verdrinking een hersenletsel opgelopen heeft dat vanaf dat ogenblik reeds zijn geschiktheid tot arbeiden definitief aantastte. In het verslag van de huisarts, waarop de Landsbond der Liberale Mutualiteiten zich steunt, wordt enkel melding gemaakt van een trauma op de leeftijd van vier jaar, met de vermelding dat de heer V daardoor hersenschade "zou" opgelopen hebben. Deze zin is niet alleen opgesteld in de voorwaardelijke wijs, maar geeft vooral op geen enkele wijze aan dat de heer V daardoor een handicap zou opgelopen hebben die definitief zijn vermogen tot arbeiden zou aangetast hebben.

Een definitief verlies van de mogelijkheid om arbeid te verrichten kan - gelukkig maar - ook niet noodzakelijk afgeleid worden uit de enkele omstandigheid dat de heer V vanaf zeer jonge leeftijd - in omstandigheden waarover het hof niet ingelicht is - geconfronteerd geworden is met een ernstige alcohol en cannabis problematiek. Geen enkel medisch gegeven dat voorligt, wijst erop dat de heer V daardoor een letsel zou opgelopen hebben dat niet meer voor genezing vatbaar is en hem definitief ongeschikt zou maken voor de arbeidsmarkt.

5.

Integendeel blijkt uit de gegevens van het dossier dat de heer V, na de stopzetting van zijn studies, met succes gedurende meer dan 5 maanden bij de VDAB een beroepsopleiding gevolgd en met succes beëindigd heeft als groenarbeider. Enkele dagen na de beëindiging van deze opleiding werd hij als groenarbeider in dienst genomen door de gemeente Wemmel. Uit het overzicht "tewerkstelling gemeentebestuur Wemmel" dat voorgelegd wordt door de heer V, en dat als dusdanig niet betwist wordt, blijkt dat de arbeidsongeschiktheden van de heer V, die in dienst trad op 16 februari 2007, zich allen situeren na 7 september 2007. De heer V heeft aldus na de beëindiging van zijn beroepsopleiding gedurende bijna zeven maanden voltijds gewerkt. Wanneer men rekening houdt met de (voltijdse) beroepsopleiding moet vastgesteld worden dat de heer V gedurende een jaar voltijds als arbeider actief geweest is. Een dergelijke activiteit toont op zichzelf aan dat de heer V, vooraleer hij op 20 april 2008 voor de eerste maal erkend werd in ziekteverzekering, wel degelijk een voldoende geschiktheid voor de arbeidsmarkt vertoonde.

De stelling van de Landsbond der Liberale Mutualiteiten dat de heer V zou gewerkt hebben in een "beschermde omgeving", wordt door geen enkel stuk hard gemaakt. De heer V is weliswaar door de gemeente Wemmel aangenomen in een statuut van gesubsidieerde contractuelen, maar een dergelijk statuut wijst niet, of zeker niet noodzakelijk, op een beschermde werkomgeving.

6.

Het bestreden vonnis dient dan ook bevestigd te worden in zoverre het oordeelt dat er geen sprake was van een voorafbestaande toestand, die een erkenning in de ziekteverzekering onmogelijk zou maken.

Met de eerste rechter kan eveneens aangenomen worden dat uit de thans reeds voorliggende medische stukken uit het dossier voldoende blijkt dat op het ogenblik dat de bestreden beslissingen genomen werden de heer V, die zeer regelmatig gehospitaliseerd werd, aan de voorwaarden voor erkenning van arbeidsongeschiktheid in de ziekteverzekering voldeed.

Als gevolg van de ingeleide procedure is het hof echter niet enkel gevat over de vraag of de heer V op de datum van de bestreden beslissingen al dan niet arbeidsongeschikt was, maar is het hof ook - onder voorbehoud van nieuwe beslissingen die zouden genomen zijn door de adviserend geneesheer - gevat over de vraag of deze arbeidsongeschiktheid daarna voortduurde, en met name voortduurde tot op het ogenblik dat de arbeidsrechtbank of het hof uitspraak doet over de betwisting.

Het voorliggende dossier laat niet toe te zeggen dat de heer V op dit ogenblik nog steeds arbeidsongeschikt is. De laatst voorgelegde documenten dateren immers van november 2011. De daaraan voorafgaande attesten dateren anderzijds van 23 januari 2010 en 2 oktober 2009, zodat ook niet met zekerheid kan vastgesteld worden dat de heer V daarvoor steeds arbeidsongeschikt is gebleven.

De aanstelling van een geneesheer-deskundige is dan ook noodzakelijk, met als opdracht het hof advies te geven over de duur van de arbeidsongeschiktheid van de heer v

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het schriftelijk advies van de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en reeds in de volgend mate ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre het oordeelt dat de erkenning van arbeidsongeschiktheid van de heer V in de ziekteverzekering niet kan geweigerd worden op basis van een voorafbestaande toestand.

Vooraleer verder uitspraak te doen, beveelt een deskundig onderzoek en stelt als deskundige aan: Dr. B. Leroy, met kabinet te 2800 Mechelen, Louizastraat 28.

A. De opdracht van de deskundige:

De deskundige heeft als opdracht:

- de heer V te onderzoeken en de letsels en functionele stoornissen te beschrijven waaraan hij lijdt, vanaf 13 april 2009 en 1 september 2009;
- alle elementen te verzamelen die het hof in staat kunnen stellen te bepalen of deze letsels en functionele stoornissen een arbeidsongeschiktheid met zich meebrengen, zoals bedoeld door artikel 100 van de Gecoördineerde Ziektewet van 14 juli 1994, vanaf 13 april 2009 en in de periode daarna.

Dit houdt in dat het intreden of de verergering van deze letsels een volledige stopzetting van alle werkzaamheid voor gevolg had, evenals een vermindering van het verdienvermogen met minstens een derde van dit van een gezond persoon. De arbeidsongeschiktheid dient voor de eerste zes maanden arbeidsongeschiktheid gewaardeerd te worden ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, en daarna ten aanzien van de verschillende beroepen die de betrokkene heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding. De beroepscategorieën die voor de persoon mogelijk zijn, dienen zo concreet mogelijk geformuleerd te worden. Verder dient bij de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid rekening te worden gehouden met de concrete situatie van betrokkene en onder meer, naast de reeds vernoemde criteria, met zijn/haar leeftijd, geslacht, aanpassingsvermogen en algemene gezondheidstoestand.

- zijn advies te geven over de duur van de arbeidsongeschiktheid

De deskundige wordt gemachtigd de aanvullende onderzoeken die hij noodzakelijk acht te laten uitvoeren door een geneesheer, specialist van zijn keuze, mits hij alle partijen, vóór de aanvang van deze tussenkomst, hiervan op de hoogte brengt.

B. De eventuele weigering van de opdracht en de inwerkingstelling van het deskundig onderzoek.

Te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest door de griffie beschikt de deskundige over **een termijn van acht dagen** om:

- op gemotiveerde wijze de hem toevertrouwde opdracht te weigeren, wanneer hij zulks wenst;
- de plaats, de dag en het uur van de aanvang van zijn werkzaamheden mede te delen.

De deskundige zal de partijen verwittigen per aangetekende brief, en de rechter en de raadslieden bij gewone brief.

C. Het verdere verloop van het deskundig onderzoek.

De partijen overhandigen ten minste acht dagen voor de installatievergadering en, bij gebreke daarvan, bij de aanvang van de werkzaamheden, een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de deskundige. Zij zullen aan de deskundige

eveneens de namen van de juridische en medische raadslieden, die hen bijstaan, bekend maken.

Tenzij hij daarvan uitdrukkelijk wordt vrijgesteld, zal de deskundige, met het oog op de verdere werkzaamheden van het deskundig onderzoek, de partijen oproepen bij aangetekend schrijven, en de raadslieden en de rechter bij gewone brief.

Na afloop van zijn werkzaamheden stuurt de deskundige zijn bevindingen, waarbij hij reeds een voorlopig advies voegt, ter lezing aan de rechter, aan de partijen en aan hun raadslieden

De partijen beschikken over een termijn van één maand na de mededeling van dit verslag om hun opmerkingen op dit verslag mede te delen. Wanneer hij dit wenselijk acht kan de deskundige echter een andere redelijke termijn vaststellen, waarbinnen de partijen hun opmerkingen dienen mede te delen.

De deskundige zal geen rekening houden met de opmerkingen die hij ontvangt buiten de termijn, die aan de partijen gegeven werd om hun opmerkingen te formuleren.

Het eindverslag zal gedateerd zijn en melding maken van de aanwezigheid van de partijen bij de werkzaamheden en van hun mondelinge verklaringen en verzoeken.

Het eindverslag zal verder een overzicht bevatten van de nota's en documenten die door de partijen overhandigd zijn.

Het eindverslag dient door de deskundige op straffe van nietigheid ondertekend te zijn.

De handtekening van de deskundige zal, op straffe van nietigheid, voorafgegaan moeten worden door de volgende eed:

"Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb".

De minuut van het eindverslag, de stukken en de nota's van de partijen en de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de deskundige worden ter griffie van het arbeidshof neergelegd.

Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige een afschrift van het verslag en van de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon, aan de partijen per aangetekend schrijven, en aan hun raadslieden bij gewone brief.

D. De termijn voor neerlegging van het verslag en de eventuele verlenging.

Het eindverslag moet neergelegd worden binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest.

Enkel de rechter kan de termijn voor het neerleggen van het verslag verlengen.

Indien de deskundige zijn verslag niet kan neerleggen binnen de vastgestelde termijn, dan zal hij bij gemotiveerd schrijven aan het hof om een verlenging van de termijn dienen te verzoeken.

Indien de neerlegging van het verslag niet binnen de vastgestelde termijn kan gebeuren, dan zal de deskundige, om de zes maanden, een tussentijds verslag over de vooruitgang van zijn werkzaamheden meedelen aan de rechter, de partijen en hun raadslieden.

E. De kosten en het ereloon van de deskundige.

Samen met het eindverslag zal de deskundige zijn staat van kosten en ereloon neerleggen overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 14 november 2003 (Belgisch Staatsblad, 28 november 2003), meer bepaald art. 1, al. 1,

De staat van de kosten en het ereloon van de deskundige en van de door hem geconsulteerde specialisten zal, voor ieder onderzoek, de datum vermelden, en desgevallend, het nummer van de nomenclatuur van de prestaties van geneeskundige verzorging dat overeenstemt met de uitgevoerde prestatie.

De gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de specialisten, die door de deskundige geraadpleegd werden, zal toegevoegd worden aan het eindverslag en de deskundige zal het bedrag ervan opnemen in zijn globale staat.

Indien de partijen niet binnen dertig dagen na de neerlegging ter griffie van de gedetailleerde staat overeenkomstig § 2 aan de rechter hebben meegedeeld dat zij het bedrag van het ereloon en de kosten die door de deskundige worden aangerekend, betwisten, wordt dat bedrag door de rechter begroot onderaan op de minuut van de staat en wordt daarvan een bevel tot tenuitvoerlegging gegeven overeenkomstig het akkoord dat de partijen gesloten hebben of tegen de partij of partijen, zoals bepaald voor de consignatie van het voorschot

De kosten zullen begroot worden in het eindarrest als gerechtskosten.

F. Diverse

Alle betwistingen, die zich in het de loop van het deskundig onderzoek voordoen, worden beslecht door de rechter. De deskundige en de partijen richten zich tot het hof in een gemotiveerd schrijven.

Voor de toepassing van artikel 973 van het Gerechtelijk Wetboek en van al de andere artikelen van dit wetboek met betrekking tot het deskundig onderzoek waarin de tussenkomst van de rechter voorzien wordt, dient beschouwd te worden als "de rechter die het deskundig onderzoek bevolen heeft", of "de met dit doel aangestelde rechter" of nog " de rechter":

- de raadsheren, die de 7^e kamer van het hof samenstelden op de zitting waarop het arrest werd uitgesproken;
- ingeval van afwezigheid van een sociaal raadsheer: de beroepsmagistraat die alleen zetelt;
- de beroepsmagistraat die de kamer voorziet op het ogenblik dat de betwisting met betrekking tot het deskundig onderzoek ontstaat;
- de beroepsmagistraat, aangeduid in het interne reglement van het arbeidshof voor het gerechtelijk jaar.

De zaak zal na afloop van het deskundig onderzoek terug op de zittingsrol moeten gebracht worden door de meest gereede partij.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Dirk DE RAEDT,

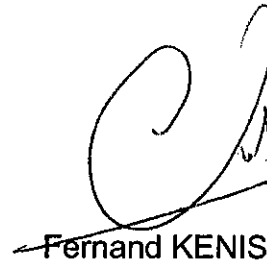
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

Dirk DE RAEDT

Karel GACOMS

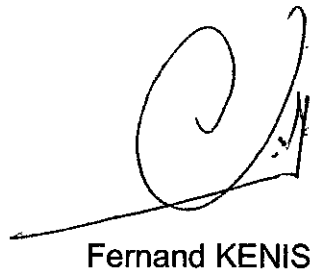

Ivo VAN DAMME

Fernand KENIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 17 januari 2013 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Dirk DE RAEDT

Fernand KENIS